

የመግኘት አምልካም ዘመን ተዋህድ

የሰበር በመን ማስተና ሰንበት

իժՄՊՐ ն ՓՆ ԷՇՈՅ ՀԱԾԻ ԺՄՊՐ ն ն ՓՆ ՔՂՋ ԱԽՈՒ ԱԽՈՒ ՈՐՈՌԴ
ԵՊԱՀ ։ ԹԻՒՐԴԿԹ ՆՈՐԴԻ ՔՆԴԻ ՈՄՇ ՄԹՄՊԻ ՀՊԱՋ ԱԽԾԻՎ-
ՈՒՅՈՒՆ ՈՒՄՍՎՀ ՈՄՊՈՏՊԿ ՄԸՆԻՖՄՆ ԸՆ ԻՆՃԵՔՆ ՀՔԱՌԻ ՈՎԻ
ԼՊԴԻ ՈՋ ԹԲԸ ՔՄՊՓՆ ՀՊԸՆԻ ԹՊԴՆՈՒԽՈՒՆ ՄԳԻ ՈՄՄՄԻ ՆՎ-։

የወጪ (ተርጉም): የእስራራል ሲነበረ (መእመናን) መጣቀ
ለማይ የየራራፍ በነት ይጠበቅ (የራራፍ ይጠበቅ) እንደ ነበር
ከርስቲያኖች የምንጠበቅ ለማይ በላይ ቅዱ በክፍተል ሌይ
የሚጥርር እውነትና የበኩሉ እንደ ዓይነት ስል (ስተላ) በሥራ
ተገለጻ (ተገለጥ) ማለት ነው::

ወንበሌ፡ የአብ ተደራሱ እና ፕሮ
ቅርቡ፡ የንግድ ትን (ነገሱትኩ)

የዕለቱ ተያዥበርት

አዲስ ከርስቲያን እናኩጥን ነው::

«መልካም አረኛ እኔ ነት፡ መልካም አረኛ ነፍሰን
ስለጥቻቸ ያናራለ፡ አረኛ ያልማነው በጥቻቸ የእርሱ-
ያልማኑ ጥያቄና ባን ተከላ ስመጣ ባን ገብ በጥቻቸ ተቶ
ይጻኑል፤ ተከላም ይገጥቻቸዋል በጥቻቸንም ይጠናቸዋል፡፡
ጥያቄና ሲለሆነ ለቦኑቸው ሲለማይጠወው፡ ጥያቄናው-
ይጻኑል፤ መልካም አረኛ እኔ ነት፡ አብዛው
አንድሚያው-ቃቻ እኔም አንድማያው-ቁው፡ የእብነት በጥቻቸ
አው-ቁሉሁ የእብነም በጥቻቸ ዝው-ቁናል፤ ነፍሰንም ሲለ
በጥቻቸ አናራለሁ» (የሐ ክፋል-፩፬) አንዳለ ሂታችን፡ አረኛ
ለዚ ከርሱታይ እርሱ ነው፡ አንዳ ቅጥረቱ አረኛ
በጥቻቸ በማለማራት ፍንታ ወደ እረፍተት መሰከ (መዘ
፩፬፪-፩፬፫) እልሱን ያልማሩ በእረፍተና በመቀበት
የተለጥቻቸውን በጥቻቸ አኋይሩ እየበለ አውሮ ለቦኑቸ
አንድሚያ ቅጥረቱ ያይደለ እረፍቱ በጥቻቸ
አሳዝጋርቸው፡ ይረዳ ይለ አማካይ መተራቸውን
አንድሚያቸ ቅጥረቱ ያልማኑ፤ ተማሪ በጥቻቸ
አንዳለሁም፤ ይዘማዋቸን አንዳለሁ፤ ሰባፈቸን
አንዳልጠኑ፤ የጠናትን በጥቻቸ ወደ መንገዱ በመመለስ
ፈንታ ወረዳቸውን በመሰለቅ በመንበረቸው ተቀምጧው
አንዳልበበበ እረፍቱ ያይደለ የጠናትን የሚሰበበበ
አረኛ ነው፡፡

የወጪኑ ስብከት ማስተና ስንበት የልዋ ይባላ:: የልዋ ማለት
እረዳ ማለት ሰመን ነበያት አውነታች እረዳ ሆኖ
የልግዕላጊበር ልጅ ይገለጻል በለው መተኞለቸውን እና
አየሻ ካርድ እውነታች እረዳ መሆኑን [በተ ካርድ ይኖሩት]
እያጠቃቂ የምት-ዘምር የምት-ቀድሞ የምት-መሰንጠበት ዕለት ነው::

በቅድዎች ስጋት የሚነበዸ የመጀቻና ቁደሮ ከፍሰው

	ንግድ	አንጻር
1	ዶብ ተቋዋሪ አስተ ፍልም	ዶ.የቅኑ (ገብረ ስፍራ)
2	ዕቅ እጥ ይታኝኝ አስተ ፍልም	ዶ.የቅኑ (ገኘቱ ዳ.)
3	የሐዋ ሙሉ ተቋዋሪ አስተ ፍልም	ፈቅራዊ ቅበ (ገኘቱ ካህን)

የሚጠበቅና ወሄ ስ.የደራርሰብናቸው ምግባቶችን
ስረጋጠባቸው እያወ ከመቀመጣቸው ለለመነሳት ብም በለው
እንደሚያየ ቅተረቻቸት ያይደለ እረና እያስብ ከርሰተኩለ ነው::

«እኩዕስ አብደር እረፍቶ ነው የሚያሳተኝም የለም፡፡ በለመለመ
መሰከ ያሳድረችል» (መዘ ስት ክፍል ክፍል ተብሎ እንደተዳደ
ወደለመለመ መሰከ ወደ መንገል ወደ እረፍቱ መንግሥት
ስማያት ይመራልና እያሮብ ከርስጥበት እረፍቶን ነው፡፡
«ይህንም ምሳሌ ነገሮችው እንዲሁ ስላ፣ መቶ በጣ ያለው
ከነኑስጠዋም እንዳ በጠሩ ከዚህ ከዚህን በበረሃ ተቶ
የጠኔውን እስከያጻኑ ይረስ ለፈልጉ የሚያረዳ ከለኝነት
ማን ነው? በጥናው ገዢ ይስ በለዴት በሚገኘው
ይስተምዋል፤ ወደ በቱም በመጣ ገዢ ወደቅጽና እረፍቶችን
የንደገኝት ተርቶ የጠኔውን በንገ አጥቃቸዋሉሁና ካለኝ የሆኑ ይስ
ይሰላቸው ያለቸዋል፡፡ እለቸዋሉሁ እንዲሁ ገዢ
ከሚያሳይልታቸው ከዚህ ከዚህ ይደቃቄን ይልቀ በሚገባ
በአንድ ባጠረተኛ በስማይ ይሰታ ይሁናል፡፡ (ሌቁ ስት ክፍል ተብሎ
እንደተዳደ ከባዘዘበት ምድረ በየዘይ ከጠኔንበት ውድማ
ይፈልጉናል፤ የጥናናል፤ የደረሰቱም ይቻቻልናል፤ በተከማውም
ይስተምናል፤ ወደመንግዽ ይሰበሰበናል፤ ይቻቻቸዋል፡፡ ቅዱስ
ዶዋት በእረፍትና ለቦትና ሲል እንዳከት ከእረፍቱ መንገድ
እንደታገለ በጥናናም በምን ዓይነት መንገድ ከእረፍቱ መንገድ
እንደሰጠባ «ዶዋትና ስላን አለው፡ እኔ ባደረሱ የአባቴን
በጥና ሰጠበቅ እንበናና ይብ ይመጣ ነበር፡፡ ከመንግዽውም
ጠየት ይመስ ነበር፡፡ በእራስውም እነተለውና አመታው ነበር
ከነፋዎ አስተላው ነበር፡፡ በተገኘበቻም ገዢ ተርጉሙን ይዘን
አመታውና እንደለው ነበር (ክቡ ስሙ ስት ክፍል ተብሎ ተብሎ)
የተባለውን እንተዘዘዘብ፡፡ ዓዋት በጥናና ተግል እንዲሆና እኩናም
እረፍቶን እያሮብ ከርስጥበት ከይኖብለሁ ጽርሱ ከእንበና
መንገድ እድናናል፤ ወደፊትናም ይመበናል፡፡

ወሰንዎች ለእግዥናዎች ዘመን